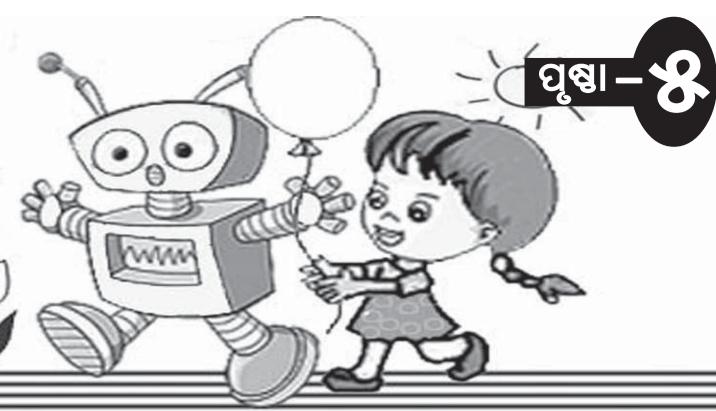

କିମ୍ବା

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପଣ୍ଡା

ଏ ଦେବ ଲୋକ ଉଦେଶ୍ୟରେ ବାହାରବା ପୂର୍ବରୁ ଦେବକାଳୀ ପାଇଁ କହିଲେ, “ହେ ତୁ ! ତୁମ ବୃଦ୍ଧତିଙ୍କ ପୁତ୍ର ! ତୁମ ନିଶ୍ଚଯ ଜୀବିତାଖିରୁ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଦୂହପରେ ଦେଇ ଦେବତା ! ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମକରେ ! ତୁମ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ବିବାହ ହୁଆ ଓ ସାଥରେ ନେଇଥାଏ ! ତୁମ ଯିବା ବୃଦ୍ଧତି ନିଷ୍ଠ ଶୁଦ୍ଧିହେବେ !”

କତ କହିଲେ, “ହେ ସୁଦରା ! ତୁମ ରହ ପାଇଁ ତୁ ପୁଣ୍ୟ ପାଇଁ କରେ ! ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଭାଲୁପାଇଁ ! ମାତ୍ର ଏବେ ପରିଷ୍ଠିତ ରିତି ! ମୋର ଦିତ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦିନ ବାପକ ପେଟ୍ର ହୋଇଥିଲା ! ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳାପର୍ଯ୍ୟ ମୋର ବାପା ଓ ମାଆ ! ସେହି ମୁଗ୍ରତେ ତୁମେ ମୋର ଜରଣା ! ତାମ ଭାବ ବୃଦ୍ଧତି ନିଷ୍ଠ ଶୁଦ୍ଧିହେବେ !”

ତୁମ ରହ ପାଇଁ ତୁ ପୁଣ୍ୟ ପାଇଁ କରେ ! ମାତ୍ର ଏବେ ପରିଷ୍ଠିତ ରିତି ! ମୋର ଦିତ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦିନ ବାପକ ପେଟ୍ର ହୋଇଥିଲା ! ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳାପର୍ଯ୍ୟ ମୋର ବାପା ଓ ମାଆ ! ସେହି ମୁଗ୍ରତେ ତୁମେ ମୋର ଜରଣା ! ତାମ ଭାବ ବୃଦ୍ଧତି ନିଷ୍ଠ ଶୁଦ୍ଧିହେବେ !”

“ଅଧୁନା ହୁଆନା ରହଣା ! ମୋତେ ବିଦ୍ୟା ବିଦ୍ୟା !”

ପାହାତରୁ ଖୀସିଲା ରାତି ଲାଗିଲା ଦେବକାଳୀ ! ସେ ‘କତ’ କଥାରେ ସୁନ୍ଦରିଙ୍କ ଜାଣ୍ୟୁତ୍ତା ! ତେଥି କହିଲେ, “ତୁମ ବୃଦ୍ଧତି ପୁତ୍ର ! କାହାକୁ ପାଇଁ କରୁଛୁ ତୁ !”

ପାହାତରୁ ଖୀସିଲା ରାତି ଲାଗିଲା !

କତ ତାମକୁ ପାଇଁ କରୁଛୁ !”

କାହାକୁଥାରେ କୌଣସିଲା !

କାହାକୁଥାର

